

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๒.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อ

เทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของ การลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่ สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตใน ระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่อง คุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยทำ ทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคง มีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นทำ ทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการ พัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมี ปัญหาการใช้ใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหาร จัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการ และปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความ เข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริม คนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัย แรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้ การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของ ประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อ การขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาค และเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับ ประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่ อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับ ประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม ประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาท ของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทาง เศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทาง ความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการ เปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและ เศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ายาเสพติด และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทย โดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งใน ส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัย คุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยี และสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยาก การ เกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความ สำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มี ประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะ อย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการ จ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่ม มากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติ โดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสถียรต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของ ประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะ ทำให้เกิดการขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพ ภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและ ความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติ ต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการ พัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่ เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศ ไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลก ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไป พร้อมกัน ทั้งในส่วนของการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนา ของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริม เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทัน โลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทาง เศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลด ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้าน พลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และ การพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมี ข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวก

สะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่างๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชน

มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็งขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือ และ ปฏิบัติ ตาม หลัก ปร ั ช ญ า ของ เศ ร ช ฐ ก ิจ พ อ เ พ็ ย เพื่ อ การ พ ั น น า อ ย ่าง ส ม ดุ ล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “**ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ

การจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น

ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategy linkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืนแม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของครม.ที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ (๒) ยุทธศาสตร์ (๓) เป้าประสงค์ (๔) ตัวชี้วัด (๕) ค่าเป้าหมาย (๖) กลยุทธ์ และ (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสนได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้วย โดยนำหมวดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมารายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมสามารถบ่งบอกทิศทางของการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อสภาพพหุต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผนนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ใน

ช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การสร้างความสามารถในการ

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และทัน่วงที่ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้า พลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงกำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคุมไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนานี้ให้เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

- หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของ

ภูมิภาค

- หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม

ดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

- หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

- หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ

เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา

แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนากับเป้าหมายหลัก

๒.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๒.๓.๑ วิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน

“การคมนาคมสะดวก แหล่งน้ำสะอาด สภาพแวดล้อมที่ดี มีเศรษฐกิจก้าวหน้า สังคมสงบสุข มุ่งสู่การบริหารจัดการที่ดี มีการศึกษาเป็นเลิศ เทิดทูนสถาบัน”

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสนมียุทธศาสตร์หลักที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ รวม ๗ ยุทธศาสตร์ และมีแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน จำนวน ๒๖ แนวทาง ซึ่งเป็นการสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้บรรลุเป้าประสงค์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบผังเมือง

เป้าหมาย

เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน ให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการคมนาคมและการขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชนด้านการค้าและเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ การพัฒนาด้านการก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน ทางเท้า ระบบระบายน้ำ ให้เป็นไปด้วยความสะดวก

แนวทางที่ ๒ การพัฒนาด้านการก่อสร้างและขยายระบบประปาภายในหมู่บ้าน

แนวทางที่ ๓ การพัฒนาด้านการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ ไฟฟ้าส่องสว่างและติดตั้งคอมพิวเตอร์สาธารณะภายในตำบลหนองโสน

แนวทางที่ ๔ การผังเมืองรวมของท้องถิ่นและผังเมืองรวมจังหวัด

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนนและรางระบายน้ำภายในหมู่บ้านทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
๒. จำนวนปริมาณการขยายเขตประปาภายในหมู่บ้านให้ครบทุกครัวเรือน
๓. จำนวนปริมาณการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำและไฟฟ้าส่องสว่างให้ครบทุกหมู่บ้าน
๔. จำนวนแผนผังเมืองรวมของท้องถิ่นเป็นไปตามระเบียบแบบแผน
๕. จำนวนการคมนาคมของตำบลหนองโสนเป็นไปด้วยความสะดวกสบาย

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ เพิ่มพูนการเรียนรู้ของชุมชน อารงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาทั้งในและนอกระบบ

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬาและนันทนาการ

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนและเยาวชนในตำบลหนองโสนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง
๒. เยาวชนในตำบลหนองโสนรู้จักรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีให้คงอยู่คู่สังคม
๓. ประชาชนและเยาวชนในตำบลหนองโสนมีสุขภาพที่ดีและรู้จักสามัคคี
๔. ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลคงอยู่คู่ตำบลหนองโสนสืบไป

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาความยากจน

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจของชุมชนให้เข้มแข็ง ยั่งยืน ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้และลดปัญหาความยากจนในตำบล พัฒนาแหล่งน้ำในหมู่บ้าน แก้ไขปัญหาภัยแล้ง มีน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคได้อย่างทั่วถึงและพอเพียง มีน้ำเพื่อใช้ทำการเกษตรได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ลดผลกระทบจากน้ำท่วมและภัยแล้ง

แนวทางการพัฒนา

- แนวทางที่ ๑ การส่งเสริมศักยภาพขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตของชุมชนฯ
- แนวทางที่ ๒ การพัฒนาด้านทักษะอาชีพและสนับสนุนกลุ่มอาชีพ
- แนวทางที่ ๓ การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- แนวทางที่ ๔ การพัฒนาด้านการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนในตำบลสามารถสร้างรายได้ ลดรายจ่ายได้
๒. ประชาชนในตำบลมีทักษะและอาชีพเพื่อเลี้ยงครอบครัวและพึ่งพาตนเองได้
๓. ประชาชนในตำบลมีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการทำเกษตรกรรมได้อย่างพอเพียง
๔. ประชาชนมีแหล่งผลิตไฟฟ้าเพื่อใช้ในการทำเกษตรได้อย่างยั่งยืน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ถ้วนหน้า มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีอาชีพเสริมและอาชีพหลักอย่างมั่นคง

แนวทางการพัฒนา

- แนวทางที่ ๑ การพัฒนาด้านสังคมและมนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- แนวทางที่ ๒ การพัฒนาด้านสาธารณสุขและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนในตำบลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๒. ประชาชนในตำบลมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง
๓. ประชาชนในตำบลมีอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองได้
๔. ประชาชนในตำบลมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาด้านสาธารณสุขและการแพทย์ฉุกเฉินในตำบลให้มีมาตรฐาน รณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคต่าง ๆ ในชุมชน เช่น ไข้เลือดออก พิษสุนัขบ้า และอื่น ๆ การพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนให้น่าอยู่ บ้านเมืองปลอดจากขยะสามารถจัดการขยะมูลฝอยภายในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้านสาธารณสุข
2. พัฒนาระบบแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) โดยมาตรฐานศูนย์แจ้งเหตุ
3. รณรงค์และสนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรค
4. การพัฒนาด้านการใช้พลังงานทดแทน

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของประชาชนในตำบลมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้
2. ร้อยละของประชาชนมีการเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ในกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินหรือเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน
3. ร้อยละของประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลป้องกันตนเองจากโรคร้ายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้
4. ร้อยละของประชาชนในตำบลมีหมู่บ้านที่สะอาดปราศจากขยะ ลดปัญหาขยะในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติฯ

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาแหล่งน้ำในชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญได้ ประชาชนในชุมชนสามารถสร้างรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในชุมชน สามารถพึ่งพาตนเองได้

แนวทางการพัฒนา

1. ปรับปรุงภูมิทัศน์และพัฒนาด้านการท่องเที่ยวตำบล
2. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ตัวชี้วัด

1. ประชาชนในตำบลมีแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดจากแหล่งน้ำธรรมชาติในชุมชน
2. ประชาชนในตำบลสามารถรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้
3. ประชาชนในตำบลมีความรู้ในการกำจัดขยะในแหล่งน้ำธรรมชาติ สร้างผลผลิตในครัวเรือนได้อย่างยั่งยืน มีอาหารที่ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน พัฒนาด้านการบริหารงานขององค์กร ปรับปรุงสถานที่ราชการให้มีความสะดวก สามารถบริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง ทันยุคสมัยที่เปลี่ยนไป การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐโดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพ ของระบบราชการและการแสวงหา ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ การดำเนินงาน ทั้งด้านผลผลิต และความคุ้มค่าของเงิน รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้รับบริการ โดยนำเอาเทคนิควิธีการบริหาร จัดการสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
2. การพัฒนาด้านการบริหารงานขององค์กร
3. การพัฒนาด้านการก่อสร้างปรับปรุงสถานที่ราชการ
4. การพัฒนาด้านการจัดท้าวสดุ ครุภัณฑ์ขององค์กร

ตัวชี้วัด

1. ประชาชนในตำบลมีความพึงพอใจในการบริการของภาครัฐ
2. ประชาชนในตำบลมีสถานที่ราชการที่สามารถบริการประชาชนให้ได้รับความสะดวกสบาย
3. มีระบบการบริการของรัฐที่ทันสมัย สามารถเข้าถึงได้ง่าย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

- ๑) การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง
- ๒) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ
- ๓) การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี
- ๔) การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคมและเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

- ๑) การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม
- ๒) การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๓) การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์กร
- ๔) การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๕) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันทางสังคม

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

- ๑) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- ๒) การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร
- ๓) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรภาคเกษตร

- ๔) การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้แก่เกษตรกร
- ๕) การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน
- ๖) การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็ง
- ๗) การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

- ๑) การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน
- ๒) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ๓) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพเท่าเทียมและเป็นธรรม
- ๔) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนร่วมอย่างมีเสถียรภาพ

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

- ๑) การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภาคต่างๆ
- ๒) การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค
- ๓) การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๔) การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก
- ๕) การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานในต่างประเทศ
- ๖) การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิตป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย
- ๗) การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร
- ๘) การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว
- ๙) การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุนและประกอบธุรกิจในเอเชียรวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค
- ๑๐) การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- ๑) การอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเด็นเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
- ๓) การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน
- ๔) การเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- ๕) การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๖) การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อม

๗) การควบคุมและลดมลพิษ

๘) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

๒.๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

วิสัยทัศน์ของจังหวัด (Vision)

“บุรีรัมย์เมืองแห่งกีฬา ทรัพยากรท่องเที่ยวล้ำค่า พัฒนาเกษตรกรรยยั่งยืน
สู่พื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจของจังหวัดบุรีรัมย์ (Mission)

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรมและมีความสุข
๒. การส่งเสริมและพัฒนากองการท่องเที่ยว และกีฬาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานระดับสากล
๓. การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
๔. การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
๕. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
๖. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
๗. การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครบวงจร

ยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ของจังหวัด (Strategies Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๒. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๓. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและบูรณาการ การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แบบองค์รวม
๒. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชน และประชาชน
๓. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัว
๔. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดการทุจริตและคอร์รัปชัน
๖. สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
๗. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและมีพละกำลังที่สมบูรณ์
๘. ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๙. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน
๒. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมแก่ประชาชน

๓. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
๔. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๖. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
๗. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม
๘. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพตนเองตามเกณฑ์มาตรฐาน
๙. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข
๑๐. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม
๑๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีและความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
๑๒. ระดับความสำเร็จของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๓. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา

เป้าประสงค์

๑. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยว
๒. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน ความเป็นเลิศทางการกีฬา

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม
๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการบริการและรองรับการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุล ทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ชุมชน
๗. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
๒. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๔. มีศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว
๕. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน
๘. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๙. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

๑๐. ระดับความสำเร็จในการส่วนเสริมด้านกีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรกรรม
๒. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในระดับครัวเรือนและชุมชน
๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรกรรม
๔. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๕. พัฒนาระบบน้ำและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม อุปโภคและบริโภค
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรครบวงจร

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนาการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพ
๒. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนาและแปรรูปสินค้า
๓. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน
๔. จำนวนตลาดกลางสินค้าชุมชน
๕. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพด้านต่างๆ
๖. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๗. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรในองค์กรมีขีดความสมรรถนะสูง
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. สร้างความรับผิดชอบต่อสังคม
๓. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ
๔. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด
๕. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
๖. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๗. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล

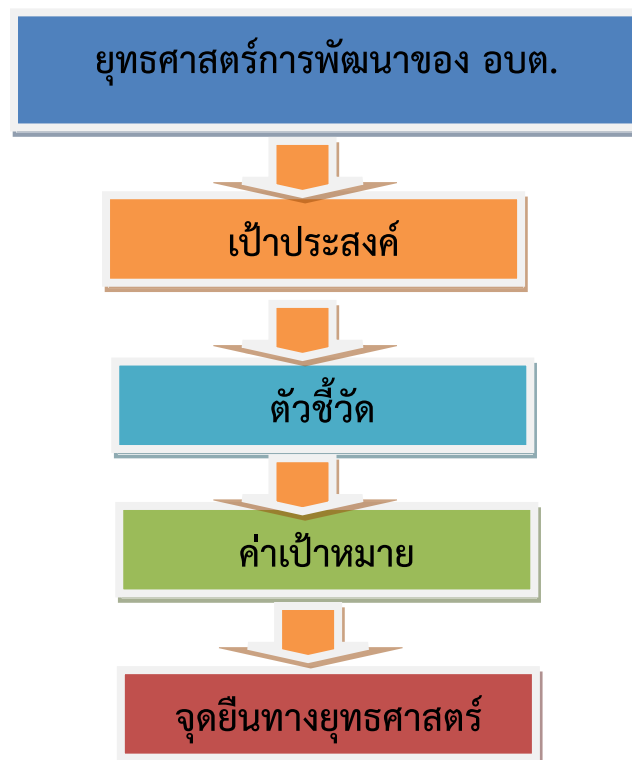
นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโอบสถ์ ได้กำหนดนโยบายการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ดังนี้

๑. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่โดยจัดให้มีระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง รวมทั้งปลูกฝังให้มีคุณธรรม จริยธรรมตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม
๔. ส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุขให้เป็นไปอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๕. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน
๖. ส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว
๗. ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการป้องกันสาธารณภัย
๘. ดำเนินการปรับปรุงอาคารที่ทำการ วัสดุอุปกรณ์สำนักงาน และพัฒนาบุคลากรให้มี

๒.๕ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต. มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๑. การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand) และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการกิจกรรมจาก/แผนพัฒนาท้องถิ่น ไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน มีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ที่สร้างกระบวนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ๒๕๕๐ ส่วนท้องถิ่น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ด้วยภารกิจที่มีมากขึ้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มาตรการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาคม

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

จุดแข็ง (Strength)

๑. ระบบการบริหาร

- มีการจัดโครงสร้างภายในมีความเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่
- มีการมอบอำนาจหรือมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน
- ยึดหลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม การประชุมวางแผนเตรียมงาน

๒. ระบบข้อมูลข่าวสาร

- มีระบบข้อมูลสื่อสารและระบบสารสนเทศเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมสำหรับการใช้งาน การเชื่อมโยงข้อมูลกับเครือข่ายกับกลุ่ม องค์กร สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ สามารถนำระบบข้อมูลมาพัฒนาโครงการ แผนงาน แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้

๓. อัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง

- บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในระดับดี ได้รับการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามหลักสูตรที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจัดอย่างต่อเนื่อง มีแผนอัตรากำลังบุคลากรที่เหมาะสมกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่

๔. การเงิน งบประมาณ

- การพัฒนาการเก็บรายได้โดยปรับปรุงระบบวิธีการการเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติหลายสายเหมาะสมกับการทำการเกษตร มีหน่วยงานหลายหน่วยงานเข้ามาให้ความช่วยเหลือในด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ให้กับหมู่บ้าน

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ระบบการบริหาร

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดการสับสนเนื่องจากขาดความชัดเจนรวมทั้งภารกิจการถ่ายโอนที่มีเข้ามาสู่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๒. ระบบข้อมูล

- ระบบข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ครอบคลุมครบถ้วนทุกด้าน

โอกาส(Opportunity)

- เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติแหล่งน้ำ เหมาะสมที่จะทำการเกษตร
- เป็นพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้เศรษฐกิจในตำบลมีความมั่นคง
- เป็นพื้นที่ที่มีถนนหมายเลข ๒๔ เป็นหลัก จึงทำให้การสัญจรไปมาสะดวกสบาย
- เป็นพื้นที่ที่ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐต่างๆ มากมาย เช่น กรมทรัพยากรน้ำ ฯลฯ
- เป็นพื้นที่ที่ตัวอย่างในการบริหารจัดการน้ำภายในชุมชน ซึ่งมีหน่วยงานต่างๆ เข้ามาศึกษาดูงานตำบลหนองโบสถ์

ปัญหาและอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat)

- กฎหมายระเบียบข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน
- การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการของประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนเนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนของงบประมาณที่จำกัด

๒. การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

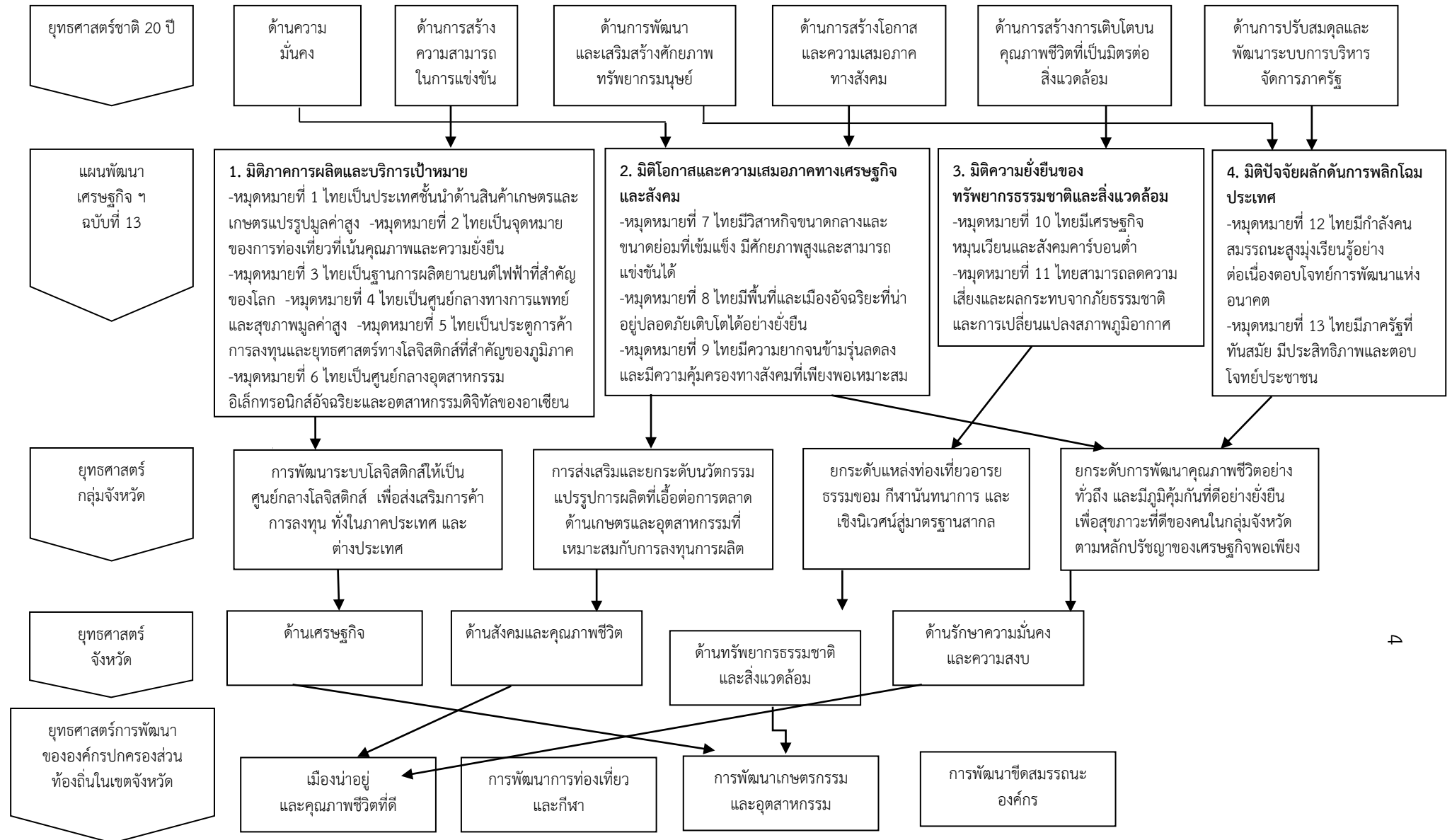
๓.๒.๒ การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต. AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจ ต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้าส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า(เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว หรือ แนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

๓.๒.๓ การเปลี่ยนแปลงในระดับตำบล

๑. การแก้ไขปัญหาเสพติด
๒. วิถีชีวิตชุมชนกำลังจะสูญหายไปกับสังคมเมือง ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมวิถี
๓. ชีวิตของประชาชน และบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรม ตามหลักศาสนา
๔. ทรัพยากรธรรมชาติยังขาดดูแลเอาใจใส่ ความต้องการของประชาชน
๕. น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอ ในช่วงฤดูแล้ง
๖. ทรัพยากรทางธรรมชาติขาดการเอาใจใส่ดูแล
๗. ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแก้ไข เช่น การจัดทำแผนชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น
๘. ประชาชนบางกลุ่มยังมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันในเรื่องของการเมือง การปกครอง ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความต้องการของประชาชน

2.6 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

วิสัยทัศน์

“การคมนาคมสะดวก แหล่งน้ำสะอาด สภาพแวดล้อมที่ดี มีเศรษฐกิจก้าวหน้า สังคมสงบสุข มุ่งสู่การบริหารจัดการที่ดี มีการศึกษาเป็นเลิศ เทคโนโลยีทันสมัย”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบผังเมือง
- การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
- การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาความยากจน
- การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี
- การพัฒนาด้านสาธารณสุข
- การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ธรรมชาติ
- การพัฒนาทางการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี

เป้าประสงค์

- ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- การอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมกิจการด้านศาสนา การกีฬา
- การส่งเสริมพัฒนาการเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมอาชีพ การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
- ส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางสังคม การส่งเสริมการดูแลสุขภาพอนามัย
- การบำรุง รักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาล้างน้ำ การปรับปรุงภูมิทัศน์ ก่อสร้างพัฒนาและปรับปรุงสวนสาธารณะ รักษาสุขภาพแวดล้อมแม่น้ำลำคลอง จัดให้มีระบบการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- การพัฒนาทางการบริหารจัดการ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาบุคลากร พัฒนาสถานที่และอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการ การสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ค่าเป้าหมาย

- ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐานปลอดภัย
- ประชาชนได้รับการขนบธรรมเนียมประเพณีให้คงอยู่สืบไป
- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- มีแหล่งน้ำพอเพียงต่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร
- สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาฟื้นฟู และอนุรักษ์
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์

1. จัดระบบคมนาคม พัฒนาเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐานครอบคลุมทั่วถึง
2. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค พัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณสุขอุปโภค
3. พัฒนาระบบผังเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. บริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับอย่างถ้วนหน้า

1. ส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. การพัฒนาและจัดระเบียบของชุมชนและสังคม
3. ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนา
5. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
6. ปรับปรุงพัฒนาการจัดเก็บรายได้
7. จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในการจัดบริการสาธารณะ

1. ส่งเสริมสนับสนุนการสาธารณสุข สุขภาพอนามัยและโรคติดต่อ
2. สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
3. ส่งเสริมสนับสนุนการสังเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
4. ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพและผลิตภัณฑ์ชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
2. การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและการนันทนาการ
3. การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและรัฐพิธี

1. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม
2. ส่งเสริมพัฒนาการจัดการน้ำเสีย การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อการดำรงชีวิต
4. ส่งเสริมพัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว

แผนงาน

เคหะและชุมชน

อุตสาหกรรมและการโยธา

บริหารงานทั่วไป

รักษาความสงบภายใน

สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

สังคมสงเคราะห์

สาธารณสุข

การศึกษา

ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ส่งเสริมการเกษตร

งบกลาง

ยุทธศาสตร์ อบต.หนองโสน์	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
1.ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบผังเมือง	-การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม (ย.3)	-ด้านเศรษฐกิจ (ย.1)	-การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุน ทั้งในภาคประเทศ และต่างประเทศ (ย.1)	-หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น้อยอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน	-ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (ย.2)
2.ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	-เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี (ย.1)	-ด้านสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืนบนพื้นฐานความพอเพียง (ย.2)	-ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึง และมีภูมิคุ้มกันที่ดีอย่างยั่งยืนเพื่อสุขภาวะที่ดีของคนในกลุ่มจังหวัดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ย.4)	-หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม	-ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (ย.3)
3.ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาความยากจน	-การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม (ย.3)	-ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ย.3)	-ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึง และมีภูมิคุ้มกันที่ดีอย่างยั่งยืนเพื่อสุขภาวะที่ดีของคนในกลุ่มจังหวัดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ย.4)	-หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม	-ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (ย.5)
4.ด้านสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี	-เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี (ย.1)	-ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต (ย.2) - ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ (ย.4)	-ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึง และมีภูมิคุ้มกันที่ดีอย่างยั่งยืนเพื่อสุขภาวะที่ดีของคนในกลุ่มจังหวัดตามหลักปรัชญาของ	-หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม	-ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (ย.3)

ยุทธศาสตร์ อบต.หนองโบสถ์	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 13	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
			เศรษฐกิจพอเพียง (ย.4)		
5.ด้านการพัฒนาสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	-เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี (ย.1)	-ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต (ย.2)	-ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวอารย ธรรมขอม กีฬานันทนาการ และ เชิงนิเวศน์สู่มาตรฐานสากล (ย.3)	-หมุดหมายที่ 4 ไทยมีความ ยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความ คุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม	-ด้านไทยเป็นศูนย์กลางทาง การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง (ย.3)
6.ด้านการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-การพัฒนาเกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม (ย.3)	-ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (ย.3)	-ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างทั่วถึง และมีภูมิคุ้มกันที่ดี อย่างยั่งยืนเพื่อสุขภาวะที่ดีของคน ในกลุ่มจังหวัดตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง (ย.4)	-หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็น จุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้น คุณภาพและความยั่งยืน	-ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม (ย.5)
7.ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี	-การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร (ย.4)	-ด้านสังคมและคุณภาพชีวิตที่ ดี (ย.2)	-ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างทั่วถึง และมีภูมิคุ้มกันที่ดี อย่างยั่งยืนเพื่อสุขภาวะที่ดีของคน ในกลุ่มจังหวัดตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง (ย.4)	-หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบ โจทย์การพัฒนา	-ด้านการปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ (ย.6)

ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.หนองโบสถ์) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบผังเมือง	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	๑. ด้านเศรษฐกิจ	๑. ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งฐานเศรษฐกิจฐานรากและการแก้ไขปัญหาภัยพิบัติธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

<p>๒. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ</p>	<p>๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเมืองน่าอยู่และ คุณภาพชีวิตที่ดี</p>	<p>๒. ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต</p>	<p>๒. ยุทธศาสตร์ แก้ปัญหาความ พัฒนาคุณภาพ รายได้น้อยและ เหลื่อมล้ำทาง</p>
---	---	--	---

(ต่อ)

ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.หนองโสน) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและ บรรเทาความยากจน	๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการพัฒนา เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม	๓. ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

<p>๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและมนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี</p>	<p>๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านรักษาความมั่นคงและ ความสงบสุข</p>	<p>๔.ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต</p>

ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.หนองโบสถ์) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ใน เขตจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	๕. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต	๔.ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต	๕. ยุทธศาสตร์ แก้ปัญหาความ ยากจน พัฒนาคุณภาพ

			รายได้น้อยเพื่อ เหลื่อมล้ำทาง
๖.ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๖. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการท่องเที่ยว และกีฬา	๓. ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๖.ยุทธศาสตร์ การท่องเที่ยว

๗.ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี	๔.ยุทธศาสตร์พัฒนาขีด สมรรถนะองค์กร	๔.ด้านสังคมและ คุณภาพชีวิต	๗.ยุทธศาสตร์ แก้ปัญหาความ พัฒนาคุณภาพ รายได้น้อยเพื่อ เหลื่อมล้ำทาง
--	---------------------------------------	-------------------------------	---

(ต่อ)

(ต่อ)

ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.หนองโบสถ์) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ใน เขตจังหวัด บุรีรัมย์ (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัด บุรีรัมย์ (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่ม จังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แนวทางการพัฒนา ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	
				๒. ๑ พัฒนาอาชีพและ รายได้ของคนยากจน		

				๒.๒ พัฒนาคุณภาพ ชีวิตและจัดสวัสดิการ ให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ๒.๓ พัฒนาระบบการ ป้องกันและควบคุมโรค เฉพาะถิ่น ๒.๔ พัฒนาโภชนาการ แม่และเด็ก		
					หมายเหตุที่ ๘ ไทยมี พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน	
					หมายเหตุที่ ๙ ไทยมี ความยากจนข้ามรุ่น	

					ลดลง และมีความ คุ้มครองทางสังคมที่ เพียงพอ เหมาะสม	
					หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมี เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ	
					หมวดหมายที่ ๑๑ ไทย สามารถลดความเสี่ยง และผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	

					หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
					หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ วิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน

“ การคมนาคมสะดวก แหล่งน้ำสะอาด สภาพแวดล้อมที่ดี มีเศรษฐกิจก้าวหน้า สังคมสงบสุข มุ่งสู่การบริหารจัดการที่ดี มีการศึกษาเป็นเลิศ เทอดทูนสถาบัน ”

๑.๓.๒ พันธกิจการพัฒนา

พันธกิจที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพของ อบต. ควบคู่กับการวางผังเมืองที่ดี

พันธกิจที่ ๒ สร้างระบบการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ

พันธกิจที่ ๓ สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยเน้นด้านการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจที่ ๔ พัฒนาประสิทธิภาพ เพิ่มบทบาทขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในงานด้านสังคมสงเคราะห์และการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

พันธกิจที่ ๕ ส่งเสริมการศึกษาในตำบล พี่นฟู อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คงอยู่คู่ท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๖ สร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรป่าไม้ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

พันธกิจที่ ๗ พัฒนาและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในด้านการเมือง การบริหารจัดการบ้านเมืองตามหลักธรรมาภิบาลและเน้นการมีส่วนร่วมให้กับประชาชน

๑.๓.๓ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. การศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย เพิ่มพูนการเรียนรู้ของชุมชน ชำรง

ไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. การคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง

๓. เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ และปัญหาความยากจนลดลง

๔. ประชาชน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คุณภาพชีวิตดีขึ้น
๕. ประชาชนในชุมชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงถ้วนหน้า
๖. ประชาชนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโปลา สามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนในพื้นที่ได้มากที่สุด
๘. ทรัพยากรธรรมชาติคงอยู่ และปรับปรุงป่าเสื่อมโทรม
๙. การท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น
๑๐. มีทรัพยากรน้ำใช้เพื่อการเกษตรกรรมที่เพียงพอ ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ลดผลกระทบจากน้ำท่วม และฝนแล้ง

๑.๔. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโปลา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์โครงสร้างพื้นฐานและระบบผังเมือง แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ การพัฒนาด้านการก่อสร้างและปรับปรุงถนน

- แนวทางที่ ๒ การพัฒนาด้านการก่อสร้างและขยายระบบประปาหมู่บ้าน
- แนวทางที่ ๓ การพัฒนาด้านการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ ไฟฟ้าส่องสว่าง
- แนวทางที่ ๔ การผังเมืองรวมของท้องถิ่นและผังเมืองรวมจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

แนวทางการพัฒนา

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
- แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬาและนันทนาการ
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาความ

ยากจน

แนวทางการพัฒนา

- แนวทางที่ ๑ การส่งเสริมศักยภาพขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตของชุมชนฯ
- แนวทางที่ ๒ การพัฒนาด้านทักษะอาชีพและสนับสนุนกลุ่มอาชีพ
- แนวทางที่ ๓ การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

แนวทางที่ ๔ การพัฒนาด้านการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ การพัฒนาด้านสังคมและมนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

แนวทางที่ ๒ การพัฒนาด้านสาธารณสุขและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้านสาธารณสุข

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) โดยมาตรฐานศูนย์แจ้งเหตุ

เหตุ

แนวทางที่ ๓ รณรงค์และสนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรค

แนวทางที่ ๔ การพัฒนาด้านการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติฯ

แนวทางการพัฒนา

- แนวทางที่ ๑ ปรับปรุงภูมิทัศน์และพัฒนาด้านการท่องเที่ยวตำบล
- แนวทางที่ ๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- แนวทางที่ ๓ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- แนวทางที่ ๑ การพัฒนาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- แนวทางที่ ๒ การพัฒนาด้านการบริหารงานขององค์กร
- แนวทางที่ ๓ การพัฒนาด้านการก่อสร้างปรับปรุงสถานที่ราชการ
- แนวทางที่ ๔ การพัฒนาด้านการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ขององค์กร

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๑) การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทย ควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและโอกาสในชีวิต ให้แก่ตนเอง

๒) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้าง ภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนา ประเทศ

๓) การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตใน สังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและ ศักดิ์ศรี

๔) การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนัก ถึงผลประโยชน์ของสังคมและเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

๑) การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม

๒) การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง

- ๓) การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์กร
- ๔) การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๕) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันทางสังคม

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

- ๑) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
 - ๒) การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร
 - ๓) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรภาคเกษตร
 - ๔) การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้แก่เกษตรกร
 - ๕) การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน
- ๖) การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็ง
- ๗) การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

**๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและ
ยั่งยืน**

- ๑) การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน
- ๒) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ๓) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพเท่าเทียม

และเป็นธรรม

- ๔) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนร่วมอย่างมีเสถียรภาพ

**๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคง
ทางเศรษฐกิจ
และสังคม**

๑) การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้
กรอบความร่วมมือในอนุภาคต่างๆ

- ๒) การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุ

ภูมิภาค

- ๓) การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- ๔) การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้
บทบาทที่สร้างสรรค์เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก
- ๕) การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานในต่างประเทศ
- ๖) การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต
ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของ
ของโรคภัย
- ๗) การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการ
เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้ง
เปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร
- ๘) การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว
- ๙) การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุนและประกอบธุรกิจใน
เอเชียรวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค
- ๑๐) การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนา
ภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- ๑) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเด็นทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
- ๓) การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน
- ๔) การเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- ๕) การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๖) การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อม
- ๗) การควบคุมและลดมลพิษ
- ๘) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพโปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

๑.๕ .ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

วิสัยทัศน์ของจังหวัด (Vison)

“บุรีรัมย์เมืองแห่งกีฬา ทรัพยากรท่องเที่ยวล้ำค่า พัฒนาเกษตรกร
ยั่งยืน

สู่พื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจของจังหวัดบุรีรัมย์ (Mission)

- ๑.พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มี
คุณธรรมและมีความสุข
- ๒.การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว และกีฬาให้มีคุณภาพและมี
มาตรฐานระดับสากล
- ๓.การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
- ๔.การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
- ๕.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่าง
ยั่งยืน

๖. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
๗. การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครบวงจร

ยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ของจังหวัด (Strategies Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๒. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๓. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและบูรณาการ การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แบบองค์รวม
๒. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชน และประชาชน

๓. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัว
๔. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดการทุจริตและคอร์รัปชัน
๖. สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
๗. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและมีพละทานามัยที่สมบูรณ์
๘. ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๙. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน
๒. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมแก่ประชาชน
๓. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากชนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.

๔. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๖. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
๗. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม
๘. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพตนเองตามเกณฑ์มาตรฐาน
๙. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข
๑๐. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม
๑๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
๑๒. ระดับความสำเร็จของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑๓. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา

เป้าประสงค์

๑. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยว
 ๒. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
 ๓. พัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน
- ความเป็นเลิศทางการกีฬา

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม
๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการบริการและรองรับการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุล ทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๖. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ชุมชน

๗. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด

๒. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

๔. มีศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

๕. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น

๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน
๘. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๙. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง
๑๐. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านกีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรกรรม
๒. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในระดับครัวเรือนและชุมชน
๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรกรรม

๔. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๕. พัฒนาระบบน้ำและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม อุปโภคและบริโภค
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรครบวงจร

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนาการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพ
๒. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนาและแปรรูปสินค้า
๓. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน
๔. จำนวนตลาดกลางสินค้าชุมชน
๕. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพด้านต่างๆ
๖. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๗. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรในองค์กรมีขีดความสามารถสูง
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. สร้างความรับผิดชอบต่อสังคม
๓. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ
๔. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด

๕. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
๖. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๗. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสนได้กำหนดนโยบายการบริหารงานองค์การบริหาร

ส่วนตำบลไว้ ดังนี้

๔. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่โดยจัดให้มีระบบสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการและ

โครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๖. ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง รวมทั้งปลูกฝังให้มี
คุณธรรม

จริยธรรมตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม

๔. ส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุขให้เป็นไปอย่างทั่วถึงและมี
คุณภาพ

๗. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

๘. ส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว

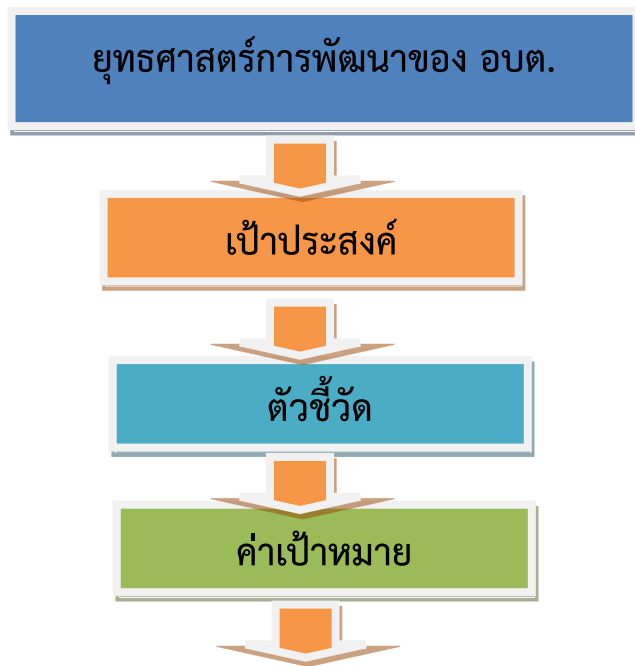
๗. ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและ
ทรัพย์สิน และ

การป้องกันสาธารณภัย

๘. ดำเนินการปรับปรุงอาคารที่ทำการ วัสดุอุปกรณ์สำนักงาน และพัฒนา
บุคลากรให้มี

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต. มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม
ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand) และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการกิจกรรมจากแผนพัฒนา/ท้องถิ่น ไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน มีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ที่สร้างกระบวนการกระจาย ๒๕๕๐
อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมี
เพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยาย
บทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ
ท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการ
ตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ด้วยภารกิจที่มีมากขึ้น
จึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาล
จัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็น
กลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดย
ใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น
ให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตาม
แผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มาการควบคุมติดตาม วัด
และประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการ
บริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐ
และประชาคม

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโปลา ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

จุดแข็ง (Strength)

๑. ระบบการบริหาร

- มีการจัดโครงสร้างภายในมีความเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่
- มีการมอบอำนาจหรือมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน
- ยึดหลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม การประชุมวางแผนเตรียมงาน

๒. ระบบข้อมูลข่าวสาร

- มีระบบข้อมูลสื่อสารและระบบสารสนเทศเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมสำหรับการใช้งาน การเชื่อมโยงข้อมูลกับเครือข่ายกับกลุ่ม องค์กร สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ สามารถนำระบบข้อมูลมาพัฒนาโครงการ แผนงาน แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้

๓. อัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง

- บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในระดับดี ได้รับการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามหลักสูตรที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จัดอย่างต่อเนื่อง มีแผนอัตรากำลังบุคลากรที่เหมาะสมกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่

๔. การเงิน งบประมาณ

- การพัฒนาการจัดเก็บรายได้โดยปรับปรุงระบบวิธีการการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุ เป้าหมาย

๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติหลายสายเหมาะสมกับการทำการเกษตร มีหน่วยงาน หลายหน่วยงานเข้ามาให้ความช่วยเหลือในด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ให้กับ หมู่บ้าน

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ระบบการบริหาร

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดการสับสนเนื่องจากขาดความ ชัดเจนรวมทั้งภารกิจการถ่ายโอนที่มีเข้ามาสู่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๒. ระบบข้อมูล

- ระบบข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ครอบคลุมครบถ้วนทุกด้าน

โอกาส(Opportunity)

- เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติแหล่งน้ำ เหมาะสมที่จะทำการเกษตร
- เป็นพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้เศรษฐกิจในตำบลมีความมั่นคง
- เป็นพื้นที่ที่มีถนนหมายเลข ๒๔ เป็นหลัก จึงทำให้การสัญจรไปมาสะดวกสบาย
- เป็นพื้นที่ที่ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐต่างๆ มากมาย เช่น กรมทรัพยากรน้ำ ฯลฯ
- เป็นพื้นที่ตัวอย่างในการบริหารจัดการน้ำภายในชุมชน ซึ่งมีหน่วยงานต่างๆ เข้ามาศึกษาดูงานตำบลหนองโบสถ์

ปัญหาและอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat)

- กฎหมายระเบียบข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ
 ห้วงระยะเวลาใน

การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน

- การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบ
 เพิ่มมากขึ้น

ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการของประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถ
ปฏิบัติได้ครบถ้วนเนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนของงบประมาณที่
จำกัด

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควรวรมององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มี

องค์กรเดียว

- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อปท.

๓.๒.๒ การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อปท. AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้าส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว หรือ แนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

๓.๒.๓ การเปลี่ยนแปลงในระดับตำบล

๑. การแก้ไขปัญหายาเสพติด
๒. วิถีชีวิตชุมชนกำลังจะสูญหายไปกับสังคมเมือง ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมวิถี
๓. ชีวิตของประชาชน และบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรม ตามหลักศาสนา
๔. ทรัพยากรธรรมชาติยังขาดดูแลเอาใจใส่ ความต้องการของประชาชน
๕. น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอ ในช่วงฤดูแล้ง
๖. ทรัพยากรทางธรรมชาติขาดการเอาใจใส่ดูแล
๗. ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแก้ไข เช่น การจัดทำแผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล เป็นต้น
๘. ประชาชนบางกลุ่มยังมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันในเรื่องของการเมือง การปกครอง ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความต้องการของประชาชน

